

PENNIG

J E G Y Z Ö K Ö N Y V

felvétel 1945. július 18.-án a Deportáltakat Gondozó Országos Bizottság DEGOB irodájában /: Budapest, VII. Bethlen tér 2.:/.

Megjelenik:

született: Budapesten, 1922. április 2.-án
foglalkozása: háztartásbeli

Táborok: Ravensbrück: 1944. december 9.- 1945. január 9.
Pennig: január 16.-április 15.

Fentnevezett előadja a következőket:

1944. december elsején vittek el a Sütő utcában lévő Sotex hadiüzemből, mely a Nemzetközi Vöröskereszt védelme alatt állt. Először a Téglagyárba tereltek, másnap pedig kivittek A Józsefvárosi pályaudvarra, ahol bewagomiroztak és éjjel 11.-kor elindultunk. 8 nappal később Zúndorfba érkeztünk, itt átadtak a németeknek.

Ők német pullmann kocsikban szállítottak Ravensbrückbe. Egy hónapig tartózkodtunk itt. Mindennap kimentünk munkára, homokot lapátoltunk, vagy szemet rakunk. Valószínűnek tartom, hogy az ételben brómot kaptunk, mert mindenki szédült volt. Ütöttek, vertek. A hajunkat levágták. Azt hiszem, hogy a levágott haját szövetnek gyűjtötték.

Pennigben egy repülőgéppalkatrészgyárban dolgoztunk. Ez napi 8 km gyaloglást jelentett fel a hegyre. A munka nehéz volt, hajtottak és bántalmaztak. A koszt borzasztó volt. Ha valaki ételt mert kérni, azt megverték. Nekem a fejemet törte be csajkával egy S.S. nő, mert ételt kértem. Rengeteg halottunk volt, legnagyobb részét tifuszban és végelgyengülésben pusztultak el a rémes éhezés miatt.

Április 13.-án menekültek el az S.S.-ek és sok nőt magukkal vittek. Én ottmaradtam, mert előző nap trombitist kaptam a lábamban. 2 nappal később felszabadították az amerikaiak. 70.-en voltunk betegek és minket vöröskeresztes autókön vittek Altenburgba, a kórházba. George Friedmann, egy amerikai zsidó hadnagy volt a kórház parancsnoka, aki emberfeletti áldozatokat hozott értünk és gyógyulásunkért.

A jegyzőkönyvet felvette:
Pollák Franciska

